

Vykort från Påskön - Isla de Pascua - Rapa Nui

Utflykt längs västra kusten 3.

(IslaPascua2005_06.pdf)

Vi åt våra brödbitar och drack Coca Cola vid vändpunkten. Vi tyckte självklart synd om följeslagaren som inte hade någon medhavd lunch. Han fick dock av oss, faktiskt lika mycket som vi själva åt, dvs. en hel fralla. Vattnet serverades i en grop i berget och frallan kastade han i sig snabbt. Först måste han i alla fall "sitta fint" och det fixade han galant.

På återvägen stötte vi på en liten flock hästar. Hunden skulle naturligtvis morska upp sig och kunde inte låta bli att försöka skrämman hästarna, men som synes är dom inte särskilt imponerade. Fölen verkade mest intresserade. De vuxna fortsatte att beta som inget hänt. Dom är väl vana vid lösa hundar och bryr sig inte.

Vi hade också turen att vara i perfekt läge när LAN CHILE's Boeing 767 landade. Alla moaierna vid Tahai i förgrunden.

Varje dag som flyget kommer, antingen från Santiago de Chile på fastlandet 372 mil bort eller från Tahiti 405 mil åt andra hållet, blir det en enorm aktivitet på och runt flygplatsen under några timmar. Alla passagerare skjutsas till flygplatsen 1 - 2 timmar före avgång och sedan skall alla nyanlända skjutsas till sina hotell. Tankbilar kommer för att tanka planet, transportsystemet är på plats för att lossa varor ur planet och distribuera, alla souveniraffärer på flygplatsen är öppna, osv, osv. Man kan nog påstå att detta är dagens händelse.

Alla dagliga förnödenheter (som man inte själv producerar, såsom frukter, fisk och troligen kött) anländer till ön med flyget. Exempel är vatten på flaska, läsk, öl, sprit, vin, nästan all övrig mat, mm. mm. Jag förutsätter att bilar, flygbränsle och bensin kommer med fartyg.

Detta gör att allt som är "importerat" från fastlandet blir väldigt dyrt. När vi reser i så här sydliga länder som Chile brukar vi inte dricka kranvatten utan endast vatten på flaska. Detta är inga problem på fastlandet, då priset för flaskvatten normalt är resonabelt. Vi visste att det var dyrt på Påskön, men vi blev skakade när vi skulle betala de första två 1,5 liters flaskorna vatten. Priset var 30 kronor styck! Anita brukar dricka minst ett par sådana om dan. Vi hade hört att kranvattnet var utmärkt och gick att dricka även för oss så vi kom överens om att försöka med det. Vi startade med ett halvt glas, sedan ett helt glas och sedan två glas med några timmars mellanrum. Däremellan varvade vi med det dyra vattnet. Vi tänkte att om ingen hade fått några symptom på magsjuka av de första provglasen skulle vi nog kunna fortsätta. Vi mådde utmärkt även nästa dag. Därefter blev det kranvatten hela veckan.

Vi passade på att titta på minst-ingen bland moaierna. Tänk om hunden kunde tala - vilken guide den skulle kunna vara.

När vi kom tillbaka till Hanga Roa gick vi till vårt "stam-ställe" från vilket vi hade utsikt över hela hamnen och surfarna. Vi gav hunden ytterligare en fralla och massor av vatten.

Sedan slocknade han vid våra fötter. Vi "smet" när han sov och vi kände oss därför lite usla. Han hade ju ändå varit ett trevligt sällskap nästan hela dagen.

Hasta Luego! Anita och Reinhold
Fortsättning följer